

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedkyně Lenky Kaniové, soudkyně Jiřiny Chmelové a soudce Ivo Pospíšila v právní věci žalobkyně: **BOTTOM UP s.r.o.**, se sídlem V kolkovně 920/5, Praha 1, zastoupena Mgr. Martinem Prosserem, advokátem se sídlem Matoušova 515/12, Praha 5, proti žalovanému: **Magistrát hlavního města Prahy**, se sídlem Mariánské náměstí 2/2, Praha 1, o žalobě proti rozhodnutím žalovaného ze dne 7. 11. 2023, č. j. MHMP 2331982/2023, a ze dne 12. 9. 2022, č. j. MHMP 1637148/2022, v řízení o kasační stížnosti žalobkyně proti rozsudku Městského soudu v Praze dne 17. 10. 2024, č. j. 6 A 10/2024-41,

t a k t o :

- I. Kasační stížnosti **se** odkladný účinek **nepřiznává**.
- II. Žalobkyni **se ukládá** zaplatit ve lhůtě 15 dnů od doručení tohoto usnesení soudní poplatek ve výši 1 000 Kč za podání návrhu na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

I. Vymezení věci a návrh na přiznání odkladného účinku

[1] Stavební úřad městské části Praha 1 (dále též „správní orgán I. stupně“) rozhodnutím ze dne 25. 1. 2022, č. j. UMCP1 039604/2022, zakázal užívání stavby k nepovolenému účelu, konkrétně ve formě zákazu konání hudebních produkcí (včetně produkcí reprodukované hudby) v nebytových prostorech části 1. NP a 1. PP objektu na adrese v Kolkovně 920/5, Praha 1. K odvolání vlastníka stavby, kterým je společnost LEASE SYSTEM s. r. o., žalovaný rozhodnutím ze dne 12. 9. 2022, č. j. MHMP 1637148/2022, prvostupňové rozhodnutí částečně změnil a ve zbytku potvrdil.

[2] Žalobkyně je nájemkyní těchto nebytových prostor, kde provozuje bar STEAMPUNK Prague. Žalobkyně nejprve podala správní žalobu k Městskému soudu v Praze (dále jen „městský soud“) proti rozhodnutí o odvolání ze dne 12. 9. 2022, kde

namítala, že rozhodnutí správních orgánů zasahují do jejích práv, neboť jí zakazují hudební produkci, a tím omezují možnost provozování baru STEAMPUNK Prague. Městský soud v Praze žalobu usnesením ze dne 1. 9. 2023, č. j. 3 A 87/2023 - 20, odmítl jako nepřipustnou z důvodu nevyčerpání řádných opravných prostředků v řízení před správním orgánem; žalobkyně je nevyčerpala ani poté, co se dle svého tvrzení dne 16. 6. 2023 dozvěděla o existenci prvostupňového rozhodnutí.

[3] Žalobkyně proto podala proti prvostupňovému rozhodnutí odvolání. Namítala, že má ve správním řízení postavení opomenutého účastníka. Žalovaný však rozhodnutím ze dne 7. 11. 2023 č.j. MHMP 2331982/2023 odvolání zamítl jako nepřipustné, neboť bylo podáno neoprávněnou osobou.

[4] Následně žalobkyně opět podala žalobu k městskému soudu. Spolu se zrušením rozhodnutí ze dne 7. 11. 2023 se domáhala též zrušení rozhodnutí prvostupňového, a současně i zrušení rozhodnutí o odvolání ze dne 12. 9. 2022. Městský soud rozsudkem uvedeným v záhlaví žalobu ve vztahu k rozhodnutí ze dne 7. 11. 2023 zamítl a ve vztahu k rozhodnutí ze dne 12. 9. 2022 odmítl.

[5] Proti napadenému rozsudku podala žalobkyně (dále jen „stěžovatelka“) kasační stížnost, se kterou spojila návrh na přiznání odkladného účinku.

[6] Stěžovatelka v návrhu na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti tvrdí, že správní orgány bez její účasti v řízení zakázaly v provozovně STEAMPUNK Prague jakoukoliv hudbu, tedy ať již reprodukovanou, živou či pouze podkresovou, a to bez ohledu na její hlasitost. Tím stěžovatelce prostřednictvím vlastníka prostor zakázaly jednu z esenciálních složek s její činností souvisejících. Stěžovatelka proto nemůže plně provozovat činnost, ke které si prostory pronajímala, což může mít velmi negativní dopad na její finanční stabilitu a další existenci. Navíc správní orgán I. stupně jak stěžovatelce, tak vlastníku stavby, už ukládá pokuty k vymození uloženého zákazu. Újma tedy stěžovatelce prokazatelně vzniká jak omezením jejího provozu, tak přímo v podobě placení těchto pokut. Stěžovatelka se domnívá, že naopak jiným osobám vzniknout újma nemůže, neboť jsou před případnými imisemi hluku chráněny rovněž rozsudkem Obvodního soudu pro Prahu 1 ze dne 26. 4. 2022, č. j. 42 C 104/2018 - 429, a rozsudkem Městského soudu v Praze, ze dne 2. 2. 2023, č. j. 25 Co 337/2022 - 509. Podle stěžovatelky přiznání odkladného účinku rovněž nebude v rozporu s důležitým veřejným zájmem.

[7] Žalovaný ve vyjádření uvedl, že pokud je stěžovatelce někým způsobena újma, je to vlastník stavby, neboť jí umožňuje užívat stavbu v rozporu s kolaudovaným stavem. Žalovaný zdůraznil, že neexistuje žádný důvod pro přiznání odkladného účinku kasační stížnosti, protože stěžovatelka není adresátem napadeného rozhodnutí, nejsou jí ukládány žádné povinnosti. Pokud stěžovatelce vzniká nějaká újma, je její příčina soukromoprávní.

II. Posouzení návrhu na přiznání odkladného účinku

[8] Nejvyšší správní soud přistoupil k posouzení návrhu a dospěl k závěru, že nejsou naplněny podmínky pro přiznání odkladného účinku kasační stížnosti podle § 73 odst. 2 ve spojení s § 107 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“).

pokračování

[9] Podle § 107 odst. 1 s. ř. s. nemá kasační stížnost odkladný účinek. Soud jej však může na návrh stěžovatele přiznat; § 73 odst. 2 až 5 s. ř. s. se užije přiměřeně. Podle § 73 odst. 2 s. ř. s. lze přiznat odkladný účinek, jestliže by výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí znamenaly pro stěžovatele nepoměrně větší újmu, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, a jestliže to nebude v rozporu s důležitým veřejným zájmem.

[10] Z těchto ustanovení vyplývá, že možnost přiznání odkladného účinku kasační stížnosti je podle § 73 odst. 2 s. ř. s. podmíněna kumulativním naplněním dvou objektivních podmínek: 1) výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí by znamenaly pro stěžovatele nepoměrně větší újmu, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, a 2) přiznání odkladného účinku kasační stížnosti nebude v rozporu s důležitým veřejným zájmem.

[11] Odkladný účinek má charakter institutu mimořádného, vyhrazeného pro ojedinělé případy; je koncipován jako dočasná procesní ochrana stěžovatele jako účastníka řízení před okamžitým výkonem pro něj nepříznivého soudního, resp. správního rozhodnutí; přiznáním odkladného účinku se pozastavuje vykonatelnost rozhodnutí. Stěžovatel, který přiznání odkladného účinku navrhuje, má povinnost tvrzení a povinnost důkazní. Je proto úkolem stěžovatele, aby dostatečně podrobně a určitě tvrdil hrozbu nepoměrně větší újmy (usnesení NSS ze dne 29. 2. 2012, č. j. 1 As 27/2012 - 32) a tu také řádně doložil (usnesení NSS ze dne 24. 9. 2015, č. j. 2 As 218/2015 - 50). Naopak není úkolem Nejvyššího správního soudu, aby za navrhovatele zjišťoval či dokazoval důvody pro přiznání odkladného účinku (usnesení NSS ze dne 30. 1. 2012, č. j. 8 As 65/2011 - 74; nověji pak např. ze dne 17. 4. 2024, č. j. 6 As 61/2024 - 58, bod 8). Vylicení podstatných skutečností o nepoměrně větší újmě musí přitom svědčit o tom, že negativní následek, jehož se stěžovatel v souvislosti s rozsudkem krajského (městského) soudu obává, by pro něj byl zásadním zásahem. Hrozící újma tedy musí být závažná a reálná, nikoli pouze hypotetická či bagatelní (srov. usnesení rozšířeného senátu ze dne 1. 7. 2015, č. j. 10 Ads 99/2014-58, č. 3270/2015 Sb. NSS, bod 25).

[12] V daném případě stěžovatelka povinnost tvrzení a důkazní nesplnila. Stěžovatelka nijak konkrétně nepopsala, jaká bezprostřední a závažná újma jí nyní vzniká v důsledku výkonu či jiných právních následků rozsudku městského soudu, resp. napadených rozhodnutí ve smyslu § 73 odst. 2 s. ř. s. Pouze konstatovala, že jí „de facto tyto správní orgány zakázaly prostřednictvím vlastníka prostor jednu z esenciálních složek s její činností souvisejících“, přičemž zároveň z dalších jejích tvrzení naopak plyne, že svůj provoz nijak zásadně neomezila. Svůj návrh dále odůvodnila tím, že uložený zákaz může mít velmi negativní vliv na finanční stabilitu případně dokonce na její další existenci. Tato tvrzení ovšem blíže nekonkretizovala, tím spíše je pak v rozporu s požadavky výše citované judikatury ani nijak nedoložila (např. výpisem z bankovních účtů, účetní rozvahou, výkazem zisků a ztrát za uplynulé účetní období anebo jinými podklady týkajícími se aktuálních údajů o stavu hospodaření).

[13] Pokud stěžovatelka dále uvádí, že správní orgán I. stupně jí a vlastníkově prostor v souvislosti s vymožením zákazu již ukládá pokuty, ani tuto skutečnost nijak nedoložila. Právě z tohoto tvrzení však spíše vyplývá, že se stěžovatelka svůj provoz nijak zásadně neomezila.

[14] Lze proto uzavřít, že výše reprodukováná tvrzení stěžovatelky v tomto směru nemohou být pro přiznání odkladného účinku v žádném případě dostatečná. Stěžovatelka tak nesplnila již první z výše uvedených podmínek, jelikož nedostála své povinnosti dostatečně konkrétně tvrdit a osvědčit hrozbu reálně hrozící závažné újmy. Z těchto důvodů Nejvyšší správní soud stěžovatelce nevyhověl a její kasační stížnosti odkladný účinek podle § 107 ve spojení s § 73 odst. 2 s. ř. s. nepřiznal. Nejvyšší správní soud se s ohledem na to, že stěžovatelka nesplnila povinnost tvrzení, nezabýval tím, zda by z povahy věci přiznání odkladného účinku mohlo v tomto případě vůbec vyvolávat stěžovatelkou zamýšlené důsledky.

[15] Nejvyšší správní soud na závěr konstatuje, že usnesení o přiznání či nepřiznání odkladného účinku kasační stížnosti rovněž dovozovat jakékoliv závěry ohledně toho, jak bude rozhodnuto o samotné kasační stížnosti (usnesení NSS ze dne 4. 10. 2005, č. j. 8 As 26/2005-76, č. 1072/2007 Sb. NSS).

[16] Podání návrhu na přiznání odkladného účinku podléhá poplatkové povinnosti podle položky č. 20 sazebníku soudních poplatků, který je přílohou zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích. Stěžovatelka nespadá mezi osoby osvobozené od povinnosti soudní poplatek hradit, a proto Nejvyšší správní soud rozhodl dále tak, jak je uvedeno ve výroku č. II. tohoto rozhodnutí. Soudní poplatek činí 1 000 Kč. Ten je možno do 31. 12. 2024 uhradit v kolcích vylepením na vyznačeném místě v příloze tohoto usnesení (po připojení svého podpisu jej stěžovatelka zašle zpět Nejvyššímu správnímu soudu), případně v hotovosti na pokladně soudu anebo bezhotovostně převodem na účet Nejvyššího správního soudu č. 3703-46127621/0710, vedený u České národní banky, pobočka Brno. Závazný **variabilní symbol** pro identifikaci platby je: **1010428124**. V případě včasného nezaplacení pohledávky bude tuto pohledávku vymáhat celní úřad.

P o u č e n í: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 13. prosince 2024

Lenka Kaniová
předsedkyně senátu